

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

21 martie 2024

mun. Chișinău

Curtea Supremă de Justiție

Completul de judecată în componența:

Președinte

Judecători

Talpă Boris

Țurcan Anatolie

Eremciuc Ghenadie

Daguța Sergiu

Mânăscuță Igor

judecând, fără citarea părților, recursul declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Bălți, Lili Prisacari, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 05 octombrie 2022, în cauza penală privindu-l pe

Maximciuc Serghei XXXXX, născut la
XXXXX, originar din XXXXX.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 03.06.2021 – 31.05.2022;

Instanța de apel: 28.06.2022 – 05.10.2022;

Instanța de recurs: 23.12.2022 – 21.03.2024.

Asupra recursului declarat, în baza actelor din dosar, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Bălți, sediul Central din 31.05.2022, Maximciuc Serghei a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (4) din Codul penal și în baza acestei legi, prin aplicarea prevederilor art. 364¹ alin. (8) din Codul de procedură penală, i-a fost stabilită o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 7 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea dreptului de a ocupa funcții legate de gestionarea bunurilor materiale pe un termen de 3 ani.

S-a dispus încasarea din contul lui Maximciuc Serghei în beneficiul lui Cușnir Ieronim prejudiciul material cauzat prin infracțiune în sumă de 88.057,50 lei (optzeci

și opt mii cînzeci și șapte lei și 50 bani) și a prejudiciului moral în sumă de 5.000 lei (cinci mii lei).

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că, Maximciuc Serghei la 02.01.2020, acționând în mod intenționat și având scopul însușirii ilegale a bunurilor altei persoane, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor prejudiciabile și dorind în mod conștient survenirea acestor urmări, având în posesie automobilul de model BMW X5 cu XXXXX, denaturând situația bunului mobil care se afla drept obiect al unor litigii civile în gaj și nu putea fi expus pentru realizare sau schimbare, după câteva discuții, prin comportament dolosiv și viclean, l-a convins pe Cușnir Ieronim de a face schimb cu automobilul acestuia de model BMW 725 cu XXXXX. Astfel la 02.01.2020, aflându-se în XXXXX, a făcut schimbul automobilului său cu automobilul lui Cușnir Ieronim, primind astfel de la ultimul automobilul de model BMW 725 cu XXXXX, la preț de 3.000 euro, echivalentul în lei 57.948,90 lei, precum și bani în sumă de 4.000 euro, care la data comiterii infracțiunii conform cursului oficial al Băncii Naționale Moldova constituia 77.265,20 lei.

Ulterior, continuându-și activitatea sa criminală, urmare a reținerii autoturismului de model BMW X5 cu XXXXX la parcare de arest pentru realizarea acestuia din contul achitării datoriilor de credit pe care le avea Maximciuc Serghei pentru ridicarea bunului gajat, sub pretextul restituirii ulterioare a banilor, la 04.09.2020, l-a convins pe Cușnir Ieronim să achite și restanța creditului „Optimo Auro” în sumă de 24.007 lei.

Astfel, urmare a acțiunilor ilegale ale lui Maximciuc Serghei, părții vătămate Cușnir Ieronim i-a fost cauzat un prejudiciu material considerabil, în mărime de 159.221,10 lei.

Astfel, acțiunile inculpatului Maximciuc Serghei au fost încadrate juridic de către prima instanță în baza art. 190 alin. (4) din Codul penal – dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin inducerea în eroare a unei persoane, prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase, în privința naturii, calității substanțiale ale obiectului, părților actului juridic nul, încheierea căruia a fost determinată de comportamentul dolosiv și viclean care a produs daune în proporții mari.

3. Sentința primei instanțe a fost contestată cu apel de către avocatul Sergiu Prodan acționând în interesele inculpatului Maximciuc Serghei, solicitând admiterea apelului, casarea integrală a acesteia rejudecarea cauzei cu adoptarea unei hotărâri noi potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpatul Maximciuc Serghei să fie achitat în temeiul art. 390 alin. (1) pct. 3) din Codul penal, din lipsa în acțiunile inculpatului a elementelor infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (4) din Codul penal. La fel, a solicitat casarea sentinței în latura civilă în partea încasării prejudiciului moral și încasarea cheltuielilor pentru repararea a/m în mărime de 7.672 lei.

În motivarea apelului a invocat ilegalitatea sentinței instanței de fond menționând, că în rechizitoriu clientului său i-a fost adusă învinuirea în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (1) din Codul penal, în cadrul ședinței preliminare, nefiind cercetate careva probe, contrar prevederilor art. 326 alin. (1) din Codul de procedură penală, procurorul a înaintat o nouă învinuire, înaintând învinuirea în baza alin. (4) al art. 190 Cod penal, fără a interveni cu modificări la fabula componentei de infracțiune incriminate inculpatului din partea descriptivă a ordonanței.

Prin procesul-verbal din 12.05.2022, procurorul a corectat o eroare admisă în ordonanța de modificare a învinuirii în sensul agravării și anume din 3.000 lei în 3.000 euro, fără a modifica calificativul „prejudiciu material considerabil, în mărime de 159.221,10 lei”, deci în ordonanța de modificare a învinuirii în sensul agravării lipsește calificativul prevăzut de art. 190 alin. (4) din Codul penal: ... 4) Acțiunile prevăzute la alin. (1)-(3) săvârșite în proporții mari”.

A mai menționat că, în cadrul cercetării judecătorești s-a constatat cu certitudine lipsa în acțiunile lui Maximciuc Serghei a elementelor infracțiunii încriminare, astfel fiind audiat în calitate de martor Cușnir Victor, care a declarat faptul că fiul său Cușnir Ieronim a schimbat automobilul său de model BMW seria 7 cu automobilul lui Maximciuc Serghei de model BMW X5, achitându-i suplimentar suma de 4.000 euro, iar inculpatul i-a întors suma de 100 euro, deoarece automobilul necesită reparație, fapt confirmat și de către partea vătămată, prin urmare, prejudiciul cauzat prin acțiunile inculpatului este de 6.900 euro și 24.000 lei.

Sușține apărătorul că, conform prevederilor art. 126 alin. (1) din Codul penal, făcând trimitere și la Hotărârea Guvernului nr. 678 din 27.12.2019 privind aprobarea cuantumului salariului mediu lunar pe economie prognozat pentru anul 2020, care era în mărime de 7.953 lei, prejudiciul material real, cauzat părții vătămate Cusnir Ieronim, depășește 20 de salarii medii lunare pe economie prognozate pentru anul 2020 (7.953 lei x 20 de salarii = 159.060 lei). Conform cursului valutar stabilit de BNM la 02.01.2020, 1 euro = 19,3163 lei. (6.900 euro x 19,3163 lei = 133.282,47 lei; 133.282,47 + 24.007 lei = 157.282,47 lei), astfel valoarea prejudiciului cauzat părții vătămate este de 157.282,47 lei. Reiesind din calculele indicate mai sus raportate la prevederile art. 126 alin. (1) din Codul penal, consideră că părții vătămate nu i-a fost cauzat prejudiciu în proporții mari astfel, inculpatului îi poate fi încriminată doar comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (1) din Codul penal.

Invocă apărătorul că a inclus în prejudiciul cauzat prin infracțiune și costurile de reparație a a/m deși inculpatul nu a însușit acești bani, banii fiind achitați de partea vătămată pentru reparație, în această ordine de idei conchide că instanța incorect interpretează legea, încadrând sumele plătite de partea vătămată pentru reparație în prejudiciu cauzat prin infracțiunea prevăzută de art. 190 din Codul penal, prin urmare

instanța de fond neîntemeiat a respins argumentele apărării în ce privește lipsa elementelor constitutive a infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (4) CP.

În ce privește acțiunea civilă, consideră că instanța de fond ilegal a încasat prejudiciul moral în sumă de 5.000 lei, precum și sumele plătite de partea vătămată pentru repararea automobilului. Pe parcursul cercetării judecătorești, instanța de fond a dat dovadă de atitudine părtinitoare față de partea acuzării și partea vătămată, din această cauză partea apărării a fost nevoită de 2 ori să înainteze propuneri de recuzare a judecătorului Popescu de la judecarea prezentei cauze, care au fost respinse neîntemeiat. Din cauza comportamentului abuziv al instanței, între apărător și judecător s-au creat relații ostile, astfel, judecătorul răzbunându-se pe apărător, ilegal l-a condamnat pe inculpat pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (4) din Codul penal, evident ieșind din limitele învinuirii aduse inculpatului.

Mai mult ca atât, obiectul ultimei cereri de recuzare a fost anume abuzul judecătorului la interpretarea greșită a declarațiilor făcute de victimă, instanța în glas dicta grefierului un răspuns al părții vătămate interpretat intenționat greșit de instanță. Anume așa instanța de fond a format concluzia sa că de fapt prejudiciul cauzat prin infracțiune este de 7.900 euro, 24.000 lei și sumele pentru reparație, astfel ieșind din limitele învinuirii aduse. Mai mult ca atât, în cadrul audierii inculpatul a comunicat alte sume decât cele reținute de instanța de fond și practic l-a impus să achite părții vătămate prin transfer 4.000 euro, în așa mod dându-i de înțeles că dorește să vadă bunele intenții ale inculpatului, în caz contrar i-a dat de înțeles că va fi mai rău pentru el.

4. Prin decizia Curții de Apel Bălți din 05.10.2022, a fost admisă cererea de apel depusă de către avocatul Prodan Sergiu, în numele inculpatului Maximciuc Serghei, a fost casată parțial sentința instanței de fond și pronunțarea unei hotărâri noi, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Maximciuc Serghei a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (1) din Codul penal, în redacția Legii în vigoare din 17.08.2018 și în baza acestei legi i s-a stabilit o pedeapsă cu închisoare pe un termen de 2 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis. În baza Legii nr. 243 din 24.12.2021, privind amnistia în legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova, Maximciuc Serghei a fost liberat de executarea pedepsei penale, cu eliberarea acestuia din penitenciar, dacă nu este deținut în baza altor hotărâri judecătorești, urmând executarea pedepsei complementare stabilite prin sentința judecătorești Bălți, sediul Central din 24.03.2022, sub formă de privarea de dreptul de a ocupa funcții ce țin de administrarea bunurilor materiale pe termen de 3 (trei) ani. În rest, dispozițiile sentinței instanței de fond au fost menținute.

5. Pentru a pronunța decizia, instanța de apel a reținut că, în ședința instanței de apel inculpatul a recunoscut vina, iar avocatul în interesul inculpatului și-a

modificat cerința, motiv pentru care instanța de apel nu s-a expus asupra vinovăției inculpatului.

A reținut instanța de apel că, prin sentință Maximciuc Serghei a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (4) din Codul penal, cu indicii de calificare escrocheria, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin inducerea în eroare a unei persoane, prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase, în privința naturii, calității substanțiale ale obiectului, părților actului juridic nul, încheierea căruia a fost determinată de comportamentul dolosiv și viclean care a produs daune în proporții considerabile, deși, la acel moment neîntemeiat a reținut producerea prejudiciului în proporții considerabile, fapt ce a atribuit sentinței instanței de fond un caracter contradictoriu, întrucât, prin Legea nr. 247/2022, a fost modificat art. 190 (escrocheria) din Codul penal, fiind expus într-o nouă redacție, ce se referă la definirea laturii obiective, inclusiv a agravantelor, care însă nu au dezincriminat fapta prevăzută la acest articol, astfel, acțiunile inculpatului urmând a fi calificate în baza Legii în vigoare la momentul comiterii infracțiunii.

Instanța de apel a luat în considerație modificările normei vizate, care stabilesc proporțiile pentru agravantele la infracțiunile în cauză, se modifică și limitele pentru proporțiile considerabile, limita maximă a căroră va constitui 40 salarii medii lunare pe economie prognozate, stabilite prin hotărârea de Guvern în vigoare la momentul săvârșirii faptei, apreciate astfel conform criteriilor stabilite la art. 126 alin. (2) din Codul penal. Astfel, ținând cont că salariul mediu lunar pe economie prognozat, stabilit prin hotărârea de Guvern pentru anul 2020 era de 7.953 lei, astfel, suma prejudiciului cauzat prin infracțiune de 159.221,10 lei, nu depășește 40 salarii medii pe economie, motiv pentru care a ajuns la concluzia de reîncadrare a acțiunilor inculpatului în baza art. 190 alin. (1) din Codul penal, în vigoare la momentul comiterii faptei infracționale cu indicii de calificare, escrocheria, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin inducerea în eroare a unei persoane, prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase, în privința naturii, calității substanțiale ale obiectului, părților actului juridic nul, încheierea căruia a fost determinată de comportamentul dolosiv și viclean care a produs daune în proporții considerabile, astfel, cauzând părții vătămate un prejudiciu material considerabil, în mărime de 159.221,10 lei.

Cu referire la pedeapsa aplicată inculpatului, instanța de apel s-a condus de prevederile art. 61 din Codul penal, conform căruia pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului și respectiv la rândul său are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnatului, cât și a altor persoane, precum și a prevederilor art. 75 din Codul penal, conform căruia persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i

se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului cod.

Colegiul penal a reținut că, inculpatul a săvârșit infracțiunea cu intenție, iar potrivit prevederilor art. 16 din Codul penal, infracțiunea săvârșită face parte din categoria celor mai puțin grave, inculpatul nu a reparat integral dauna materială cauzată prin infracțiune, anterior a fost judecată (f.d. 105-109; 112-114 vol. I); de circumstanța atenuantă-achitarea parțială a prejudiciului, astfel ajungând la concluzia să aplice inculpatului, în baza art. 190 alin. (1) din Codul penal, o pedeapsa sub formă de închisoare, doar prin stabilirea acestei pedepse, fiind posibilă reeducarea și corijarea inculpatului.

În ședința instanței de apel, inculpatul a depus o cerere prin care a solicitat aplicarea în privința sa a actului de amnistie și încetarea procesului penal în baza Legii cu privire la amnistia în legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova. Prin urmare, conform prevederilor art. 1, 2 alin. (1) din Legea nr. 243 din 24.12.2021, privind amnistia în legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova, precum și conform prevederilor art. 389 alin. (4) din Codul de procedură penală, a ajuns la concluzia că inculpatul întrunește cerințele impuse de lege și în privința sa poate fi aplicat actul de amnistie. Astfel, instanța de apel a ajuns la concluzia de a-l libera pe inculpat de executarea pedepsei penale, totodată, urmând a executa pedeapsa complementară stabilită prin sentința Judecătorei Bălți, sediul Central din 24.03.2022, sub formă de privarea de dreptul de a ocupa funcții ce țin de administrarea bunurilor materiale pe termen de 3 (trei) ani.

Cu referire la argumentul acuzatorului de stat, precum că în privința inculpatului nu sunt aplicabile prevederile Legii nr. 243 din 24.12.2021, privind amnistia în legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova, pe motiv că în privința inculpatului a fost aplicat deja o data actul de amnistie, prin sentința Judecătorei Bălți, sediul Central din 24.03.2022, instanța de apel a reținut că, conform prevederilor art. 6 alin. (1) din legea sus-citată, urmează că prevederile art. 1-5 nu se aplică persoanei: g) bănuite, învinuite, inculpate sau condamnate pentru o infracțiune săvârșită cu intenție și absolvită anterior în tot sau în parte, în temeiul actului de amnistie sau de grațiere, de pedeapsa stabilită pentru săvârșirea unei alte infracțiuni.

În acest sens, instanța de apel a reținut că, prin sentința Judecătorei Bălți, sediul Central din 24.03.2022, a fost aplicat actul de amnistie, însă, prin norma indicată legiuitorul a prevăzut un alt act de amnistie decât Legea nr. 243 din 24.12.2021, infracțiunile date fiind comise în concurs, astfel, în ipoteza în care cauzele s-ar fi examinat într-o procedură unică acestea ar fi susceptibile ambele aplicării Legii date, iar neaplicarea legii ar fi în defavoarea inculpatului.

6. Legalitatea și temeinicia deciziei instanței de apel a fost contestată cu recurs de către procuror, prin care, invocând temeiul de recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală (redacția Legii nr.66 din 05.04.2012, în vigoare din 27.10.2012), solicită casarea acesteia, cu remiterea cauzei la rejudecare în instanță de apel.

Recurentul, în susținerea solicitărilor sale, acuzatorul a invocat că instanța de apel în mod neîntemeiat a dispus liberarea inculpatului de la executarea pedepsei, prin aplicarea actului de amnistie în baza Legii nr. 243 din 24.12.2021, privind amnistia în legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova, or, în privința inculpatului a fost aplicat deja actul de amnistie prin Sentința Judecătoreiei Bălți, sediul Central din 24.03.2022. Prin urmare, inculpatul cade sub interdicția stipulată în prevederile art. 6 lit. g) din Legea nr. 243 din 24.12.2021, privind amnistia în legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova.

Consideră acuzatorul de stat că, în asemenea circumstanțe, decizia instanței de apel nu poate fi menținută, motiv pentru care solicită casarea parțială a acesteia în latura aplicării actului de amnistie și remiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel.

7. La recursul declarat, a depus referință apărătorul inculpatului Maximxiuc Serghei, Prodan Sergiu, care a pledat pentru respingerea recursului ca inadmisibil.

În acest sens, s-a menționat că instanța de apel, judecând cauza, just a constatat circumstanțele de drept și de fapt ale cauzei, și corespunzător, corect a dispus aplicarea actului de amnistie și respectiv liberarea inculpatului de la executarea pedepsei.

8. Judecând recursul în baza actelor din dosar, completul de judecată constată că acesta urmează a fi respins din următoarele considerentele.

Conform prevederilor Legii nr.246 din 31.07.2023 în vigoare din 01 septembrie 2023, pentru modificarea unor acte normative (modificarea cadrului normativ conex reformei Curții Supreme de Justiție), art. XI alin.(3), recursurile depuse la Curtea Supremă de Justiție până la data intrării în vigoare a prezentei legi vor fi examinate în baza temeiurilor în vigoare la data depunerii recursului.

În conformitate cu prevederile art. 435 alin. (1) pct. 1) din Codul de procedură penală, judecând recursul, instanța este în drept să-l respingă, cu menținerea hotărârii atacate, în cazul în care se constată că recursul nu este întemeiat legal (este nefondat). Recursul este nefondat atunci când hotărârea atacată este legală, întemeiată și motivată.

Reieșind din conținutul recursului declarat, completul de judecată constată că, titularul, drept temei de declarare a recursului, invocă prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) din Codul de procedură penală, potrivit cărora hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate,

hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

Raportând normele de drept citate la circumstanțele cauzei, completul de judecată constată că, aceste temeuri nu-și găsesc confirmare în speța dedusă judecării.

Astfel, criticele recurentului se axează pe ideea că, instanța de apel greșit a ajuns la concluzia de aplicare a actului de amnistie în privința inculpatului, însă, aceste temeuri nu și-au găsit confirmare la examinarea recursului, nefiind stabilite presupusele erori de drept invocate de recurent.

La fel, instanța de recurs consideră nefondate alegațiile din recurs despre temeiului de drept prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) din Codul de procedură penală, or, acestea nu și-au găsit confirmare la examinarea recursului declarat, iar la examinarea cauzei, instanța de apel a respectat prevederile art. 414 alin. (1), (5), 417 alin. (8) din Codul de procedură penală și hotărârea cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată.

În această ordine de idei, completul de judecată remarcă faptul că, potrivit normei cuprinse în art. 414 alin. (1) din Codul de procedură penală, judecând apelul, instanța de apel verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței.

Prevederile art. 414 alin. (5) din Codul de procedură penală stabilesc că, instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Conform materialelor cauzei, Maximciuc Serghei a fost recunoscut vinovat de instanța de fond de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (4) din Codul penal, fiindu-i stabilită pedeapsa închisorii pe un termen de 7 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții legate de gestionarea bunurilor materiale pe un termen de 3 ani.

Instanța de apel, contrar soluției instanței de fond, a stabilit că prin Legea nr. 247/2022, a fost modificat art. 190 (escrocheria) din Codul penal, fiind expus într-o nouă redacție, ce se referă la definirea laturii obiective, inclusiv a agravantelor, care însă nu au dezincriminat fapta prevăzută la acest articol, astfel ajungând la concluzia că acțiunile inculpatului urmând a fi calificate în baza Legii în vigoare la momentul comiterii infracțiunii, adică art. 190 alin. (1) Cod penal, iar prin aplicarea Legii 243 din 24.12.2021, privind amnistia în legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova, inculpatul a fost liberat de executarea pedepsei penale.

Din textul cererii de recurs, completul de judecată desprinde că, acuzatorul de stat își manifestă dezacordul cu decizia instanței de apel, în latura aplicării amnistiei în privința inculpatului, invocând că, în privința acestuia a fost deja aplicat actul de amnistie prin sentința Judecătorei Bălți, sediul Central din 24.03.2022.

Criticele formulate de recurent au format obiectul de discuție la judecarea cauzei în instanța de apel, care le-a dat o motivare corespunzătoare, argumentată și pe

larg expusă, soluție pe care instanța de recurs și-o însușește pe deplin, or materialul probator al cauzei penale dovedește incontestabil legalitatea temeiurilor de fapt și de drept care au dus la pronunțarea hotărârii recurate.

În acest sens, completul de judecată reține concluzia instanței de apel cu privire la faptul că, conform prevederilor art. 6 alin. (1) din Legea nr. 243 din 24.12.2021, privind amnistia în legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova, rezultă că, prevederile art. 1-5 din lege nu se aplică în privința persoanei: g) bănuite, învinuite, inculpate sau condamnate pentru o infracțiune săvârșită cu intenție și absolvită anterior în tot sau în parte, în temeiul actului de amnistie sau de grațiere, de pedeapsa stabilită pentru săvârșirea unei alte infracțiuni, or, prin sentința Judecătorei Bălți, sediul Central din 24.03.2022, a fost aplicat actul de amnistie, însă, prin norma indicată legiuitorul a prevăzut un alt act de amnistie decât Legea nr. 243 din 24.12.2021, infracțiunile date fiind comise în concurs, iar în situația în care cauzele respective ar fi fost examinate într-o procedură unică, acestea ar fi susceptibile ambele aplicării Legii date, iar neaplicarea legii ar fi în defavoarea inculpatului.

Revenind la temeiul de declarare a cererii de recurs și anume cel prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) din Codul de procedură penală, precum că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, completul de judecată atestă că, este invocat de recurent în mod declarativ, fiind omisă în totalitate argumentarea ilegalității hotărârii atacate în acest sens. Or, indicând la prezența acestei erori judiciare, acuzarea nu a indicat care anume motive au rămas fără examinare și asupra cărora nu s-a expus instanța de apel. În aceste condiții, completul de judecată nu este în drept de a completa din oficiu motivele pe care s-ar întemeia o cerere de recurs, or, potrivit art. 24 alin. (2) din Codul de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

Prin urmare, argumentele invocate de acuzare sunt neîntemeiate și urmează a fi respinse, deoarece instanța de apel și-a motivat în deplină măsură soluția adoptată, constatând cu certitudine, prin analiza obiectivă a cumulului de probe, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării lor.

Suplimentar, analizând textul deciziei atacate, în raport cu motivele invocate de recurent, completul de judecată reține că, instanța de apel s-a expus argumentat și motivat, bazându-și just soluția din decizie, iar instanța de recurs ordinar, în virtutea corectitudinii acestei motivări, pentru a evita repetări inutile, o acceptă și o însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct.37 al hotărârii sale în cauza Albert vs. România din 16.02.2010, statuează că art.6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct.61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie

prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale. Împrejurările enunțate denotă în mod concludent că instanța de apel nu a comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurent, că instanța de apel s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate, iar hotărârea contestată conține motive clare și legale pe care se întemeiază soluția.

În consecință, instanța de recurs nu a constatat prezența erorilor de drept invocate de acuzare, ce ar fi afectat hotărârea instanței de apel sub aspectele contestate, deoarece soluția adoptată de către instanța de apel este legală și întemeiată, recursul urmând a fi respins, cu menținerea hotărârii atacate.

9. În conformitate cu art. 434, 435 alin. (1) pct. 1) din Codul de procedură penală, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție

DECIDE :

Respinge recursul declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Bălți, Lilia Prisacari, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 05 octombrie 2022, în cauza penală în privința inculpatului Maximciuc Serghei, cu menținerea hotărârii contestate.

Decizia este irevocabilă

Președinte

Talpă Boris

Judecători

Țurcan Anatolie

Eremciuc Ghenadie

Daguța Sergiu

Mânăscurtă Igor